

tinov pri Škotih. Serčno so se razveselili čez svoje prihodnje stanovanjske. V kratkem času se je dosti storilo, kar se posebnemu trudu gosp. farm. M. Glazerja zahvaliti imamo. Do mladostja bo poslopje gotovo. — Od koroške meje že čujemo matike in sekire, ktere tū delajo za železnico. Upati je tudi, da bo iztočna železnica tudi pri Marburgu se z južno zedinila. Mi Marburčani bodemo tedaj „Gross-städter“ in bela Ljubljana naj se skrije potem pred nami! — Dijakov letos imamo zadosti. V prvi šoli jih je 90; mogli smo tedaj paralelni razred vpeljati. Za novega učitelja je prišel Vaš za šolstvo vés uneti rojak J. Majciger iz Krajske gore; uči latinščino in slovenščino. — Letos bodemo obhajali stoletnico obstanka naše gimnazije. Že se posvetujemo, kako bi se najslavniše dala ta reč obhajati. Drugokrat Vam utegnem kaj več povedati od te imenitne slavnosti. — Tergatva je pri nas dobro izdala, večidel boljše kakor lani. Pekersko se prodaja od 60 do 90 fl. Gornještajerci letos dosti vina nakupujejo posebno iz velikonedeljskih, ormoških in lutomerških goric. Sladkega Zaverčana je malo viditi na kolodvoru. Beremo, da ste Vi z igrališnim ravnateljem, kteri že več let naš teater opravlja, bolj zadovoljni kakor mi. Lahko! ker nam je pustil pléve, zernje pa je v Ljubljano odnesel. Pri nas družega ni viditi kakor „Coulissenreisserei“ in pa „fade Lerchenfelderspassmacherei.“ Kakor je umetno življenje meršavo, tako tudi družbeno. Razun nekoliko kavarnic ni nikakoršnega mesta za razveseljevanje. Ubogi učitelj in urednik, kteri stol segreva celi božji dan, zvečer pa ne vé nikamor, kjer bi muke življenja pozabil! Da bi vendar imeli kakšno kasino. Ali Marburžanom manjka — — — ravno ne novcov — al „sensus communis“, po slovenski: „vkup deržimo“, „vkup se veselimo“ — to je, kar pogrešamo.

Iz Tersta 26. nov. P. Pred nekimi tedni je izgovoril nekdo v teržaškem časniku željo, da bi kdo iz Ljubljane ali iz Krajskega sploh se lotil, dobro mleko in smetano v Terst po železnici pošiljati, ker bi tako našemu mestu kaj dobro vstregel. Z veseljem beremo v nekem teržaškem italijanskem časniku oznanilo, da nam pošilja nekdo vsaki dan iz Ljubljane dobrega mleka na prodaj.

Iz Ljubljane. Zvedili smo, da je c. kr. kupčijsko ministerstvo dovolilo, nove ceste iz Logatca in Postojne do ondotnih kolodvorov železnice narediti.

Novičar iz raznih krajev.

C. k. dnarstveno ministerstvo je z razpisom od 6. okt. zaukazalo, da se smejo že zdaj novi sreberni dnarji avstrianske veljave pri vseh plačilih c. kr. dnarnicam in pobornim uredom dolžnih rabiti, in sicer plača mali zvezni tolar 1 fl. 25 $\frac{1}{2}$ kr., forintnik ali goldinar 57 kr., četertforintnik 14 $\frac{1}{4}$ kr. dosedanjega dnarja. — Moguncijo, po nemško Mainz, je eno najstarejih mest nemške dežele, in že Rimci so imeli ondi svoje mesto Moguntiacum. Precej veliko je in leži na reki Rajnu blizo tam, kjer se reka Majn v njo izliva, v hesenskem velikovojvodstvu. Od leta 1814 je najvažnija nemško-zvezna terdnjava proti Francozkemu, v kateri imajo avstrijski in pruski vojaki posadko. Velikost grozne nesreče, ktera je to mesto 18. t. m. zadela, se dá še le zdaj nekoliko bolj natanko pregledati. Kmalu po 3. uri popoldne je zadonelo strašno gromenje, zemlja se je stresla, hiše so se majale, strehe poderale, okna drobile. Strah je bil neizrekljiv. Tako imenovan „Kästrich“ in gornja „Gaugasse“ je bil kup razvalin, pod kterimi so bili njegovi prebivavci pokopani. Serce se je tergalo vsakemu, kteri je vidil strašno razmesarjene trupla raztresene ležati ali nesrečne umérati; starši so otroke, otroci starše iskali, možje svoje žené in žene možé klicali!

Kjer je stal hram za smodnik (stolp), zija zdaj silno velika razorana jama. Kamnje je letelo po celem mestu in $\frac{3}{4}$ ure deleč, in je, kamor je priletelo, ljudi, živino in hiše pobijalo. V stolpu je bilo 200 centov smodnika, 700 napolnjenih granát in kakih 240 zažigavnih krogel. Velika sreča, da se še te niso unéle, še bolj se je pa previdnosti božji zahvaliti, da so pred nekimi tedni več sto centov smodnika odpeljali. Koliko je po tej nesreči ljudi ob življenje in zdravje prišlo, še ni mogoče povedati; da jih je več sto, naznanjajo vsi časniki. Kako se je pa taka grozna nesreča primerila? Marsikako so to vganjevali, al najnoveji časniki pa pišejo, da jo je strašna hudovoljnost nad mesto prinesla! Čakati pa moramo, da se ta govorica poterjena skaže, potem jo bomo povedali, kakor tudi število ubitih in ranjenih naznanili. Presvitli cesar, komaj strašno nezgodo zvediti, so koj iz lastne dnarnice 20,000 fl., in presvitla cesarica Elizabeta 2000 fl. v pomoč nesrečnemu mestu poslali ukazali, verh tega pa še ministru notranjih zadev zapovedali, poskerbeti, da se v celem cesarstvu po deželnih poglavarstvih in škofijah mili darovi za nesrečne Moguncane poberajo. Tudi presvitla cesarica vdova, Karolina Avgusta, so 2000 fl. v ta namen podarili. — Kakor je v nemških časnikih brati, bo namesti pruskega kralja njegov brat še dalje tri mesce vladal. — Iz Londona je došla čudna novica, da je imela angleška vlada namen, nekoliko bark pred Napol poslati, da bi napolsko vlado prisilila, dva o poslednji poskušeni prekucii vjeta Angleža v Salerni spustiti. Ker je avstrijska vlada se z lepim zoper to postavila, je angleška odjenjala. — V Bajonu na Francozkem je néki 19. t. m. se enaka nesreča zgodila, kakor v Moguncii. — Na Rusovskem bodo 1862 tisuče leto obstanjka rusovskega cesarstva obhajali. Car je ukazal, da se v spomin te obletnice v Novgorodu, v prvem stolnem mestu rusovskih vladarjev, spominek postavi. — Iz Moldove in Valahije piše nek francozk časnik, da se v teh in sosednih deželah vstaje bojé. Da se odborniki v divanih prav rogovilasto obnašajo, je res, da so pa prebivavci njih homatij že do gerla siti, je še bolj res, in komaj čakajo, da bo zbor v Parizu njih zadeve v roko vzel in uravnal. O zedinjenji že skorej nikjer ni več govorjenja. — Obsojene zoročnike zoper življenje serbskega kneza so v težkem železji v Gurgusovac odpeljali v težko ječo za vse dni. — V Černigori ni samo vse še pri starem, ampak od dné do dné prihaja stiska te uboge deželice huja in večja. Tū ni več pravice in kjer ni te, tudi sodnika ni. Šeptavci in osumljevalci so sodniki, ker je knez preveč od strasti omamljen, da bi um in serce poslušal. Derží ga pa tudi strah vedno v njegovem poslopji, da si ne upa, med ljudstvo stopiti. Ravno zvemo, da je Danilo svojim podložnim prepovedal, s Turki kaj opraviti imeti. Ropanja in morjenja ni konca ne kraja.

Kratkočasnica za poskušnjo s cirilico pisana.

Spisal Matija Majar.

Некі слуга (служабнік) несе две драгоцены чашы (Schale), по несречі се му ізмузне једна чаша з рок, паде на тла ін се потрунїє. Побере шїбре ін гре в страху к господу, держеч в једној року цело чашо в другој шїбре. Закај па нїсі пазлївејї, рече господ; како сі па делал? — Таколе, господ жлахтні, одговорї слуга, ін спусти ше уно цело чашо на тла, да бї господ відїл, како је перва шла в шїбре.

Pogovori vredništva. Gosp. J. L. v. Ž. Tudi prevodi se bojo radi vzeli.